

[Jes Schmidt.]

det er en tilstand, som man ikke kan holde i længden.

Man rammer dermed ikke kun børnene i folkeskolen. Rektor Henrik Lange på Roskilde Katedralskole har den 4. juni i Berlingske Tidende, med føje mener jeg, henvist til, at man med sløjfning af tysk som pligtfag ikke kun skader eleverne i folkeskolen. Han påpeger, at de 35-40 pct. af en årgang, der om nogle år søger 1. g eller HF, ikke skal møde med forkundskaber i tysk, for det skal de vel ikke, når faget er blevet parentesfag. Man kan altså blive student eller HFer uden at kunne læse en tysk tekst. Ja, når man går i den matematiske afdeling på gymnasiet, kan man endda blive student uden nogen sinde at have haft en eneste tysktimer, for i gymnasiet er jo nok fransk pligtfag, men ikke tysk.

Hvorfor er den tyske sprogundervisning så vigtig? I de sidste tre undervisningsministres tid er der blevet arbejdet med den foreliggende skolereform. Tidligere undervisningsminister Heinesen holdt endnu på, at mindst 1 time tysk burde fastholdes. Hans to efterfølgere er nu blevet enige om en ny kurs; tysk stryges som obligatorisk fag. Det har i mellemtiden ikke skortet på advarsler fra handelens, industriens og skolens folk mod afskaffelse af dette pligtfag. Man erkender, at engelsk med 6 timer om ugen er vigtigt, men ingen tysk; det er hverken fornuftigt eller klogt. Det tyske sprogområde har ikke mistet i betydning efter dannelsen af EF, tværtimod, og sproget har tilmed fået en særlig formidlerrolle imod øst, idet man igennem tysk faglitteratur publiceret i Deutsche Demokratische Republik, altså den kommunistiske del af Tyskland, i udstrakt grad kan få indblik i østlandenes forskning og dens resultater samt kendskab til deres samfundsforhold. Og i østblokken af i dag indtager DDR som et af de meget store handels- og industrilande en fornem plads. Gennem DDR har man et vindue, der åbner vidt blikket ind mod østbloklandene.

Vor nærmeste nabo er nu engang det tyske sprogområde. Danmark bliver fattigere efter min mening, når det lukker broer af til det sprog, som også engang en Oehlen-schlæger kunne digte på.

Og så er det i grunden en mærkelig fødselsdagshilsen til den i disse dage 1 år gamle

dansk-tyske kulturaftale netop at afskaffe den obligatoriske tyskundervisning i folkeskolen med de antydede følger. Jeg vil gerne tillade mig at spørge den højtærede undervisningsminister: kan det virkelig være forslagetets formål, at kendskabet til tysk skrues tilbage?

For det tyske mindretal i grænselandet, det vil jeg gerne tilføje, betyder den nye skolereform i sproglig henseende ikke så meget. Man kan i grunden sige, at den højner attraktiviteten af mindretalsskolerne. Disse skoler opfylder ikke kun skolelovens krav om engelsk osv., de fører også børnene ind i en sand tosprogethed, som ikke kun er berigende for de unge mennesker, men også nyttig for erhvervsliv, videnskab, industri og turisme. Jeg vil derfor gerne til slut indtrængende opfordre alle de medlemmer af de forskellige partier, som erkender betydningen af den tyske sprogundervisning, til at stemme for det ændringsforslag, som CD-gruppen har stillet.

Jytte Røge (FP):

Fremskridtspartiet har ikke under udvalgsarbejdet med den nye skolelov vundet gehør for at få afskaffet børnehaveklasserne og i stedet lade børnene begynde den egentlige skolegang et år tidligere, end tilfældet er nu, og sådan som det er i en lang række andre lande. Jeg kan her henvide til mit indlæg ved første behandling, sp. 1126 i folketingets forhandlinger 1974-75 (2. samling).

Som sædvanlig er det uhyre vanskeligt at få afskaffet noget, som først én gang er indført, selv om det viser sig ikke at fungere efter hensigten. Jeg vil derfor her nøjes med at knytte nogle bemærkninger til undervisningen i 1. klasse.

Fremskridtspartiet finder det meget vigtigt, at man i de små klasser benytter de mest erfarne lærere, der med deres mangeårige undervisningserfaring vil kunne teste en klasse, støtte dem, der har svært ved stoffet, og stimulere og holde gejsten oppe hos de elever, der har nemmere ved at opfatte og tilegne sig undervisningsstoffet. Det kræver en god portion psykologisk indsigt og erfaring at skulle påbegynde bearbejdelsen og formningen af det råmateriale, som disse små elever er, og derfor mener vi ikke, at det bør overlades til unge, nyuddannede lærere, som det så ofte er tilfældet i dag.